

ενός Χώρου Κοινοτικής Σπουδαιότητας, αλλά είναι πιθανόν να επηρεάσει σημαντικά τους εν λόγω χώρους, υπόκειται στην ενδεδειγμένη αξιολόγηση των επιπτώσεών του για τους χώρους αυτούς;

(¹) Επίσημη Εφημερίδα του Κράτους (BOE) της 23ης Ιανουαρίου 2002.

(²) Ανακηρύχθηκε σε Δρυμό Βιόσφαιρας στις 7 Οκτωβρίου 1993 από το πρόγραμμα MAB της Ουνέσκο για μια έκταση γης 847 km² και μια θαλάσσια έκταση 387 km².

(³) Στο Λανζαρότε: εκτάσεις ειδικής προστασίας πτηνών στις νήσους Λανζαρότε και Risco de Famara· ορνιθολογικής σημασίας περιοχή στο Llanos de la Corona-laas Honduras· και Χώροι Κοινοτικής Σπουδαιότητας στο Αρχιπέλαγος Chinijo (ES010045), Los Islotes (ES010044), Sebadales de la Graciosa (ES7010020), La Corona (ES010047), Los Jameos (ES010054), Sebadales de Gauasimeta (ES7010021) και Cagafrecho (ES7011002). Και στο Φουερτεβεντούρα: εκτάσεις προστασίας πτηνών στην Isla de Lobos, Jable de Corralejo, Macizo de Pozo Negro-Vigán, Playa de Sotavento και Península de Jandía· και Χώροι Κοινοτικής Σπουδαιότητας του Islote de Lobos (ES010031), Corralejo (ES010032), Sebadales de Corralejo (ES010022), Pozo Negro (ES0000096) και Playa de Sotavento de Jandía (ES010035).

(⁴) ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σελ. 5.

(⁵) ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σελ. 7.

Απάντηση της κας Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(28 Μαρτίου 2003)

Πρωτίστως, τα Αξιότιμα Μέλη του Κοινοβουλίου απευθύνονται στην Επιτροπή για την εικαζόμενη κακή εφαρμογή της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (¹), όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 97/11/ΕΚ (²), εκ μέρους των ισπανικών αρχών, σε σχέση με την έγκριση πετρελαϊκών κοιτασματολογικών ερευνών στα ύδατα του Ατλαντικού Ωκεανού, στα ανοικτά των ακτών των Lanzarote και Fuerteventura. Πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι η εν λόγω Οδηγία εφαρμόζεται στα έργα τα εγγεγραμμένα στα παραρτήματα I και II. Οι πετρελαϊκές έρευνες δεν περιλαμβάνονται στα εν λόγω παραρτήματα και, κατά συνέπεια, η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 97/11/ΕΚ, δεν δίνει να τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση.

Εις ό,τι αφορά την εν προκειμένω εφαρμογή της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (³), η Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των συνθηκών, θα απευθυνθεί στις ισπανικές αρχές το συντομότερο δυνατόν, προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση των υποχρεώσεων που η Ισπανία υπέχει από την εν λόγω Οδηγία σε σχέση με την προστασία των ενδιαιτημάτων και των ειδών.

(¹) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1995 περί της εκτιμήσεως των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, ΕΕ L 175 της 5.7.1985.

(²) Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποίησης της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, ΕΕ L 73 της 14.3.1997.

(³) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, ΕΕ L 206 της 22.7.1992.

(2003/C 268 E/103)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0455/03

υποβολή: **Graham Watson (ELDR)** προς την Επιτροπή

(19 Φεβρουαρίου 2003)

Θέμα: Αλλεργίες από τα τρόφιμα και υλικά που χρησιμοποιούνται στα εστιατόρια

Σε συνέχεια της προηγούμενης ερώτησής μου E-2809/02 (¹) και της απάντησης που έλαβα από τον Επίτροπο Byrne στις 12 Νοεμβρίου 2002, ερωτώ την Επιτροπή ποιος είναι ο τελικός καταναλωτής των τροφίμων, αν όχι ο πελάτης του εστιατορίου, δηλαδή ο άνθρωπος που τρώει το γεύμα;

Μπορεί η Επιτροπή να ορίσει την ελάχιστη έκταση τυπωμένου κειμένου στις συσκευασίες τροφίμων όσον αφορά τη σήμανση των υλικών;

(¹) ΕΕ C 52 E της 6.3.2003, σελ. 218.

Απάντηση του κ. Byrne εξ ονόματος της Επιτροπής*(18 Μαρτίου 2003)*

Συμπληρώνοντας την απάντηση της στη γραπτή ερώτηση E-2809/02 του αξιότιμου βουλευτή, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η οδηγία 2000/13/EK⁽¹⁾ καθορίζει τον κατάλογο των ενδείξεων οι οποίες οφείλουν να εμφανίζονται στις ετικέτες τροφίμων που προορίζονται να διατεθούν στον τελικό καταναλωτή σε εστιατόρια, νοσοκομεία, κυλικεία και άλλες παρόμοιες μονάδες ομαδικής εστίασης.

Οι δεσμεύσεις λοιπόν σχετικά με την επισήμανση επιβάλλονται στα τρόφιμα που έχουν αγοραστεί από τα εστιατόρια με σκοπό την παρασκευή των γευμάτων, όχι όμως στα γεύματα που στην ουσία σερβίρονται σε αυτά τα εστιατόρια.

Η αναφερθείσα οδηγία δεν μπορεί να ορίσει την ελάχιστη έκταση τυπωμένου κειμένου στις συσκευασίες τροφίμων, αλλά προβλέπει, σύμφωνα με το άρθρο 13, ότι οι ενδείξεις επισήμανσης πρέπει να είναι εύκολα κατανοητές και να αναγράφονται σε εμφανή θέση και με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ευδιάκριτες, ευανάγνωστες και ανεξίτηλες.

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/13/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, ΕΕ L 109 της 6.5.2000.

(2003/C 268 E/104)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0458/03**υποβολή: Bernd Lange (PSE) προς την Επιτροπή***(19 Φεβρουαρίου 2003)*

Θέμα: Δραστηριότητες και συνεργασία στον τομέα των εναλλακτικών καυσίμων εντός της Επιτροπής

Στις διάφορες υπηρεσίες της Επιτροπής αναπτύσσονται προφανώς δραστηριότητες στον τομέα των εναλλακτικών καυσίμων, τα οποία είναι αναμφιβόλως πολύ σημαντικά για τη μελλοντική ανάπτυξη. Φαίνεται έτσι ότι μεταξύ άλλων υπάρχει μία υψηλού επιπέδου ομάδα εργασίας για το υδρογόνο στη ΓΔ Έρευνας, διάφορες ομάδες εργασίας για τα εναλλακτικά καύσιμα στη ΓΔ Μεταφορών, ενώ και στη ΓΔ Περιβάλλοντος φαίνεται να αναπτύσσονται δραστηριότητες.

1. Ποιες δραστηριότητες σημειώνονται στις διάφορες υπηρεσίες της Επιτροπής στον τομέα των εναλλακτικών καυσίμων;
2. Υπάρχει συντονισμός των διαφόρων δραστηριοτήτων και, αν ναι, πώς είναι οργανωμένος;
3. Ποιες στρατηγικές κατευθύνσεις αποτελούν τη βάση των διαφόρων δραστηριοτήτων;

Απάντηση της κας. de Palacio εξ ονόματος της Επιτροπής*(14 Απριλίου 2003)*

Τα εναλλακτικά καύσιμα αποτελούν τμήμα της ευρύτερης πολιτικής της Επιτροπής με στόχο την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού και τη μείωση των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Η ενεργειακή απόδοση και τα εναλλακτικά καύσιμα θεωρούνται οι σημαντικότεροι πυλώνες. Η Επιτροπή έχει εκθέσει την άποψή της για τα εναλλακτικά καύσιμα στις οδικές μεταφορές σε ανακοίνωση της⁽¹⁾, με στόχο την επίτευξη ποσοστού 20% του μεριδίου αγοράς έως το 2020, όπως περιγράφεται στην Πράσινη Βίβλο για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού⁽²⁾ και στην Λευκή Βίβλο για την κοινή πολιτική μεταφορών⁽³⁾. Οι προτάσεις για την προώθηση των βιοκαυσίμων⁽⁴⁾ αποτελούν τώρα το αντικείμενο διοργανικής διαδικασίας.

Η Επιτροπή συντονίζει άρτια τις σχετικές με τα εναλλακτικά καύσιμα δραστηριότητες. Οι υπηρεσίες που ασχολούνται με τις εν λόγω δραστηριότητες είναι οι Γενικές Διευθύνσεις Ενέργειας και Μεταφορών, Έρευνας, Περιβάλλοντος, Επιχειρήσεων, Φορολογίας και Τελωνειακής Σύνδεσης. Όλες οι πρωτοβουλίες που λαμβάνονται από τις ως άνω ποικίλες υπηρεσίες υπόκεινται σε διυπηρεσιακές διαβουλεύσεις.